

Το Σπίτι της Κύπρου

και οι Εκδόσεις Κώστα Επιφανίου

σας προσκαλούν

την **Παρασκευή 1^η Ιουνίου 2018**

και ώρα **19:00**

στην παρουσίαση του βιβλίου

του αείμνηστου **Δήμου Χατζημιλή**

Για το βιβλίο θα μιλήσει

ο Πέτρος Παπαπολυβίου

Αναπληρωτής Καθηγητής Σύγχρονης Ελληνικής Ιστορίας
Τμήματος Ιστορίας και Αρχαιολογίας Πανεπιστημίου Κύπρου

Αντιφώνηση

Νίνα Δρουσιώτου Χατζημιλή

ΟΙ ΓΕΝΝΑΙΟΙ ΤΟΥ 1955

Μνήμες ενός τομεάρχη του Αγώνα

Η παρούσα έκδοση, που συνοψίζει την προσωπική μαρτυρία του Δήμου Χατζημιλή για όσα έζησε κατά το 1955-1959 είναι, κατά την άποψή μας, από τα πιο σημαντικά βιβλία των τελευταίων ετών που αφορούν αναμνήσεις αγωνιστών της ΕΟΚΑ. Ο Δήμος Χατζημιλής, που απεβίωσε τον Φεβρουάριο του 2016, ήταν τομεάρχης Λεμεσού για το μεγαλύτερο διάστημα του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα (από τον Ιανουάριο του 1956 μέχρι τις Συμφωνίες της Ανεξαρτησίας), καταζητούμενος από τις αποικιακές αρχές από τον Οκτώβριο του 1956. Από τον Ιούνιο του 1956 επιφορτίστηκε, πέρα από τα σημαντικά καθήκοντα που του αναλογούσαν για τη διοίκηση ενός τόσο σημαντικού γεωγραφικού και επιχειρησιακού τομέως για την κυπριακή επανάσταση, το μεγαλύτερο μέρος της ευθύνης για την προσωπική ασφάλεια του αρχηγού της ΕΟΚΑ, Γεώργιου Γρίβα-Διγενή, που μετακινήθηκε στη Λεμεσό, ύστερα από την περιπετειώδη διαφυγή του από το Τρόodos. Αποκαλύπτει συγκλονιστικές στιγμές για την ιστορία του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα, όπως τις έζησε δίπλα από τον Αρχηγό της ΕΟΚΑ, γράφει με έκδηλη υπερηφάνεια για τις ώρες που μοιράστηκε με τον Γρηγόρη Αυξεντίου και μεταφέρει την οδύνη που ένιωσε για τον ηρωικό του θάνατο, καταθέτει τον θαυμασμό του για τους συναγωνιστές και τις συναγωνίστριές του. Ένα σπουδαίο βιβλίο από έναν σπουδαίο Έλληνα, και μια σημαντική μεταθανάτια προσφορά στη βιβλιογραφία για τον Αγώνα της ΕΟΚΑ.

Πέτρος Παπαπολυβίου

Χαιρετισμό θα απευθύνουν:

Κυριάκος Κενεβέζος

Πρέσβης Κυπριακής Δημοκρατίας

Ανδρέας Ι. Βοσκόξ

Ομότιμος Καθηγητής Αρχαίας Ελληνικής Φιλολογίας

Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών

Ο **Δήμος Χατζημιλῆς** γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Λεμεσό. Τα νεανικά του χρόνια τα πέρασε στη Μητρόπολη Λεμεσού, κοντά στους επισκόπους Λεόντιο, Μακάριο και Άνθιμο. Κατά τη διάρκεια του απελευθερωτικού Αγώνα της ΕΟΚΑ (1955-1959) σημαντική υπήρξε η συμβολή του ως Τομεάρχη Λεμεσού, όπου εργάστηκε με όλη του τη δύναμη για την επιτυχία του Αγώνα. Αψηφώντας τις αντίξοες συνθήκες, οργάνωσε τη μεταφορά του Διγενή στη Λεμεσό με ασφάλεια και φρόντισε ώστε να παραμείνει ο Διγενής στην πόλη ασύλληπτος και ασφαλής, έως το τέλος του αγώνα. Ο Δήμος Χατζημιλῆς, καταζητούμενος και επικηρυγμένος από τον Οκτώβριο του 1956, δεν συνελήφθη ποτέ. Αντίθετα, συνέχισε τα καθήκοντά του ως Τομεάρχη Λεμεσού, σύμφωνα με την επιθυμία του Διγενή, έως το τέλος του Αγώνα. Σπούδασε Οικονομικά στο Πανεπιστήμιο Columbia της Νέας Υόρκης και έλαβε πτυχίο Master στις Πολιτικές Επιστήμες από το New York University. Τον Ιούνιο του 1959 νυμφεύτηκε με την Νίνα Δρουσιώτου Χατζημιλῆ και απέκτησαν δύο κόρες, τη Χριστιάνα και τη Στέφανη. Από τον Οκτώβριο του 1960 και για εννέα χρόνια ο Δήμος Χατζημιλῆς υπηρέτησε ως μέλος της πρώτης κυπριακής Αντιπροσωπείας στα Ηνωμένα Έθνη, στη Νέα Υόρκη. Από τη θέση του, μαζί με άλλους συναδέλφους του έδωσε σκληρές διπλωματικές μάχες για την Κύπρο στο Συμβούλιο Ασφαλείας και στη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών. Τη δεκαετία του 1970 υπηρέτησε ως Πρέσβης της Κύπρου στη Μόσχα και ως διαπιστευμένος Πρέσβης στη Φινλανδία, Μογγολία, Πολωνία, Τσεχοσλοβακία, Ουγγαρία και Ανατολική Γερμανία. Όταν ήταν διαπιστευμένος Πρέσβης στη Φινλανδία, εκπροσώπησε την Κύπρο το 1975, στην προετοιμασία του European Security and Cooperation Conference για πέντε μήνες. Τον Ιανουάριο του 1979 διορίστηκε Πρέσβης της Κύπρου στην Ελλάδα, όπου υπηρέτησε για εννέα έτη, και παράλληλα ως διαπιστευμένος Πρέσβης στην Ιταλία, Βουλγαρία και Ρουμανία. Ο Δήμος Χατζημιλῆς παρασημοφορήθηκε από τον Πρόεδρο της Φινλανδίας Ούχρο Κέκονεν με τον Μεγαλόσταυρο του Λέοντος. Στην Ελλάδα παρασημοφορήθηκε δυο φορές, από τους Προέδρους Κωνσταντίνο Καραμανλή και Χρίστο Σαρτζετάκη με τον Μεγαλόσταυρο του Τάγματος του Φοίνικα. Παρασημοφορήθηκε επίσης από το Ανώτατο Σοβιέτ της τότε Σοβιετικής Ένωσης με το σπάνιο μετάλλιο της Φιλίας των Λαών. Σε όλη τη διάρκεια της διπλωματικής του καριέρας έως το τέλος της ζωής του βασικό μέλημά του υπήρξε συνεχώς η Κύπρος και η λύση του Κυπριακού. Έδωσε αρκετές ομιλίες και διαλέξεις στην Ελλάδα, την Κύπρο και την Αμερική σχετικά με το Κυπριακό. Απεβίωσε στις 15 Φεβρουαρίου του 2016.

